TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. spalio 14 d.*

„Apeliacinis skundas — Bendra žuvininkystės politika — Žvejybos kvotos — Komisijos priimtos skubios priemonės — Sąjungos deliktinė atsakomybė — SESV 340 straipsnio antra pastraipa — Sąlygos — Reali ir tikra žala“

sujungtose bylose C-12/13 P ir C-13/13 P

dėl 2013 m. sausio 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Gérard Buono, gyvenantis Agde (Prancūzija),

Jean-Luc Buono, gyvenantis Agde,

Roger Del Ponte, gyvenantis Balariuk le Bene (Prancūzija),

Serge Antoine Di Rocco, gyvenantis Sete (Prancūzija),

Jean Gérald Lubrano, gyvenantis Balariuk le Bene,

Jean Lubrano, gyvenantis Por Vandre (Prancūzija),

Jean Lucien Lubrano, gyvenantis Salėjuje (Prancūzija),

Fabrice Marin, gyvenantis Frontinjane (Prancūzija),

Robert Marin, gyvenantis Balariuk le Bene,

atstovaujami advokatų A. Arnaud ir P.-O. Koubi-Flotte, (C-12/13 P),

ir

Syndicat des thoniers méditerranéens, įsteigtas Marselyje (Prancūzija),

Marc Carreno, gyvenantis Sete (Prancūzija),

Jean Louis Donnarel, gyvenantis Lourmarin (Prancūzija),

Jean-François Flores, gyvenantis Sete,

Gérald Jean Lubrano, gyvenantis Balariuk le Bene,

* Proceso kalba: prancūzų.

Hervé Marin, gyvenantis Balariuk-le-Vieux (Prancūzija),

Nicolas Marin, gyvenantis Frontinjane,

Sébastien Marin, gyvenantis Bouzigues (Prancūzija),

Serge Antoine José Perez, gyvenantis Sorède (Prancūzija),

atstovaujami advokato C. Bonnefoi (C-13/13 P),

apeliantai,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai A. Bouquet ir D. Nardi,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta, C. Vajda ir S. Rodin, teisėjai A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits (pranešėjas), J. L. da Cruz Vilaça ir F. Biltgen,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2014 m. kovo 20 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo apeliaciniais skundais Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin ir Robert Marin (byla C-12/13 P), *Syndicat des thoniers méditerranéens* (toliau – STM), Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin ir Serge Antoine José Perez (byla C-13/13 P) prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Syndicat des thoniers méditerranéens ir kt. / Komisija* (T-574/08, EU:T:2012:583, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis atmetė jų ieškinį dėl žalos, tariamai patirtos priėmus 2008 m. birželio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 530/2008, kuriuo nustatomos nepaprastosios priemonės Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Viduržemio jūroje paprastuosius tunus gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams (OL L 155, p. 9), atlyginimo.

Teisinis pagrindas

2 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką (OL L 358, p. 59; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 4 sk., 5 t., p. 460) siekiama nustatyti žuvininkystės valdymo daugiametes priemones, kuriomis būtų užtikrintas ilgalaikis šio sektoriaus gyvybingumas.

3 Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnyje „Komisijos nepaprastosios priemonės“ nurodyta:

„1. Jei dėl žvejybos atsiranda rimtos grėsmės požymių gyvųjų vandens išteklių arba jūros ekosistemos apsaugai ir reikia nedelsiant veikti, Komisija pagrįstu valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva gali nuspręsti imtis nepaprastųjų priemonių, kurios gali trukti ne ilgiau kaip šešis mėnesius. Komisija gali priimti naują sprendimą nepaprastosioms priemonėms pratęsti dar ne ilgiau kaip šešiems mėnesiams.

2. Valstybė narė perduoda prašymą vienu metu Komisijai, kitoms susijusioms valstybėms narėms ir Regioninėms konsultacinėms taryboms. Per penkias darbo dienas nuo to laiko, kai Komisija gauna prašymą, jos gali pateikti jai savo raštiškus komentarus.

Komisija priima sprendimą per 15 darbo dienų nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto prašymo gavimo.

3. Nepaprastosios priemonės pradedamos taikyti iškart. Apie jas pranešama susijusioms valstybėms narėms ir paskelbiama Oficialiajame leidinyje.

4. Susijusios valstybės narės gali perduoti Komisijos sprendimą Tarybai per 10 darbo dienų nuo pranešimo gavimo.

5. Taryba per vieną mėnesį nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.“

4 Reglamento Nr. 2371/2002 20 straipsnyje „Žvejybos galimybių paskirstymas“ nustatyta:

„1. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustato sugavimų ir (arba) žvejybos pastangų limitus, paskirsto žvejybos galimybes tarp valstybių narių ir apibrėžia sąlygas, susijusias su tais limitais. Žvejybos galimybės tarp valstybių narių paskirstomos taip, kad kiekvienai valstybei narei būtų užtikrintas santykinis žvejybos stabilumas dėl išteklių arba žūklės rajono.

2. Kai Bendrija nustato naujas žvejybos galimybes, Taryba sprendžia dėl jų paskirstymo, atsižvelgdama į kiekvienos valstybės narės interesus.

3. Kiekviena valstybė narė sprendžia dėl jai pagal Bendrijos teisę priskirtų žvejybos galimybių paskirstymo būdo su jos vėliava plaukiojantiems laivams. Apie paskirstymo būdą ji informuoja Komisiją.

4. Taryba nustato trečiųjų šalių žvejybos galimybes Bendrijos vandenyse ir paskirsto šias galimybes kiekvienai trečiajai šaliai.

5. Pranešusios Komisijai, valstybės narės gali apsikeisti visomis arba dalimi joms paskirtų žvejybos galimybių.“

5 Susidarius tokioms aplinkybėms priimtas 2008 m. sausio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/2008, nustatantis 2008 metams Bendrijos vandenyse ir Bendrijos laivams vandenyse, kuriuose reikalaujama nustatyti žvejybos apribojimus, taikomas tam tikrų žuvų išteklių ir žuvų išteklių grupių žvejybos galimybes ir susijusias sąlygas (OL L 19, p. 1).

6 Šie ribojimai ir kiekiai buvo pakeisti 2008 m. gegužės 22 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 446/2008, kuriuo, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2847/93, nustatančio bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą, 21 straipsnio 4 dalimi, keičiamos tam tikros 2008 m. paprastųjų tunų kvotos (OL L 134, p. 11).

7 Vadovaudamasi Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsniu, Komisija priėmė 2008 m. birželio 12 d. Reglamentą Nr. 530/2008.

8 Reglamento Nr. 530/2008 6 konstatuojamojoje dalyje skelbiama:

„Remiantis turimais duomenimis ir į atitinkamas valstybes nares pasiųstų Komisijos inspektorių surinkta informacija paaiškėjo, kad gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų, plaukiojančių su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava arba registruotų tose valstybėse, paprastųjų tunų žvejybos Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje galimybės bus laikomos išeikvotomis 2008 m. birželio 16 d., o gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų, plaukiojančių su Ispanijos vėliava arba registruotų toje valstybėje, tų pačių išteklių žuvų žvejybos galimybės bus laikomos išeikvotomis 2008 m. birželio 23 d.“

9 Šio reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„Nuo 2008 m. birželio 16 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava arba registruotiems tose valstybėse, draudžiama žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje.

Nuo tos dienos taip pat draudžiama laikyti laivuose, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais, perkrauti, perduoti ar iškrauti į krantą tų laivų sužvejotas šių išteklių žuvis.“

10 To paties reglamento 2 straipsnis suformuluotas taip:

„Nuo 2008 m. birželio 23 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Ispanijos vėliava arba registruotiems toje valstybėje, draudžiama žvejoti paprastuosius tunus Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje

Nuo tos dienos taip pat draudžiama laikyti laivuose, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais, perkrauti, perduoti ar iškrauti į krantą tų laivų sužvejotas šių išteklių žuvis.“

11 Reglamento Nr. 530/2008 3 straipsnyje nurodyta:

„1. Atsižvelgdami į antrąją dalį, nuo 2008 m. birželio 16 d. Bendrijos ūkinės veiklos vykdytojai neleidžia Bendrijos vandenyse ar uostuose iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais arba perkrauti gaubiamaisiais tinklais žvejojančių laivų Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje sužvejotų paprastųjų tunų.

2. Iki 2008 m. birželio 23 d. gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams, plaukiojantiems su Ispanijos vėliava arba registruotiems toje valstybėje, leidžiama Bendrijos vandenyse ar uostuose iškrauti į krantą, perkelti į varžas tukinimo ar auginimo tikslais ir perkrauti Atlanto vandenyne ryčiau 45° vakarų ilgumos ir Vidužemio jūroje sužvejotus paprastuosius tunus.“

Faktinės bylos aplinkybės

12 Apeliantai byloje C-12/13 P, taip pat Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin ir Serge Antoine José Perez, apeliantai byloje C-13/13 P, yra su Prancūzijos vėliava plaukiojančių žvejybos Vidužemio jūroje gaubiamaisiais tinklais seinerių savininkai ir (arba) įmonių, kurioms tokie laivai priklauso, akcininkai. Visi jie STM nariai.

13 STM, taip pat apeliantė byloje C-13/13 P, yra profesinė sąjunga, kuriai taikomos Prancūzijos darbo kodekso IV knygos nuostatos ir į kurią gali įstoti tik su tunų žvejyba susiję darbuotojai.

14 Visi apeliantai, išskyrus STM, turėjo specialų leidimą žvejoti 2008 m., leidžiantį sugauti, laikyti, perkrauti, perduoti, iškrauti į krantą, gabenti, saugoti ir parduoti Vidužemio jūros paprastuosius tunus neviršijant jiems individualioje kvotoje nurodytų žvejybos pajėgumų. Prancūzijos valdžios institucijų išduotame leidime nurodyta, kad žvejyba leidžiama laikotarpiu nuo 2008 m. balandžio 1 d. iki 2008 m. birželio 30 d.

15 Priėmus Reglamentą Nr. 530/2008, draudžiantį paprastųjų tunų žvejybą Vidužemio jūroje, šių žuvų žvejybos sezonas nutrauktas 2008 m. birželio 16 d., o apeliantų (išskyrus STM) turimi žvejybos leidimai atšaukti.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

16 Dokumentu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2008 m. gruodžio 24 d., ieškovai pirmojoje instancijoje, kurie yra apeliantai bylose C-12/13 P ir C-13/13 P, pareiškė kolektyvinį ieškinį dėl žalos atlyginimo, kuriuo prašė pripažinti Europos Sąjungos deliktinę atsakomybę be kaltės dėl Reglamento Nr. 530/2008 priėmimo.

17 2010 m. kovo 25 d. nutartimi procesas Bendrajame Teisme sustabdytas, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą byloje *AJD Tuna* (C-221/09) ir Bendrasis Teismas nuspręs dėl ieškinių priimtinumo bylose *Norilsk Nickel Harjavalta ir Umicore / Komisija* (T-532/08) ir *Etimine ir Etiproducts / Komisija* (T-539/08).

18 2011 m. kovo 17 d. Sprendime *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153) Teisingumo Teismas nusprendė, kad Reglamentas Nr. 530/2008 negalioja tiek, kiek jame nustatyti draudimai, pagal Reglamento Nr. 2371/2002 7 straipsnio 1 dalį priimti su Ispanijos vėliava plaukiojantiems ar toje valstybėje narėje įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ir Bendrijos ūkio subjektams, sudariusiems su jais sutartis, įsigalioja 2008 m. birželio 23 d., o tie patys draudimai su Maltos, Graikijos, Prancūzijos, Italijos ir Kipro vėliavomis plaukiojantiems ar tose valstybėse narėse įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ir su jais sutartis sudariusiems Bendrijos ūkio subjektams įsigalioja 2008 m. birželio 16 d., nors toks skirtingas požiūris objektyviai nepagrįstas.

19 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas pripažino ieškinį nepriimtinu tiek, kiek jį pareiškė STM, ir atmetė tiek, kiek jis pareikštas kitų pareiškėjų.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

20 2013 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-12/13 P ir C-13/13 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas bendras sprendimas, kaip tai numatyta Teisingumo Teismo procedūros reglamento 54 straipsnyje.

21 Apeliantai byloje C-12/13 P Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— priimti sprendimą dėl bylos esmės ir pripažinus deliktinę atsakomybę priteisti iš Komisijos sumokėti šias sumas:

— Gérard Buono ir Jean-Luc Buono naudai – 1 523 588,94 euro,

— Roger Del Ponte – 1 068 600 eurų,

— Serge Antoine Di Rocco – 1 094 800 eurų,

— Jean Gérald Lubrano – 855 628,20 euro,

— Jean Lubrano ir Jean Lucien Lubrano – 1 523 588,94 euro,

— Fabrice Marin ir Robert Marin – 865 784,59 euro,

— subsidiariai – panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

22 Apeliantai byloje C-13/13 P Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti STM ieškinį priimtinu,

— panaikinti skundžiamą sprendimą,

— pripažinus deliktinę atsakomybę priteisti iš Komisijos ieškinyje nurodytą kompensaciją ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinius skundus,

— subsidiariai – atmesti ieškinį dėl deliktinės atsakomybės ir

— priteisti iš apeliantų bylinėjimosi apeliacinėje ir pirmojoje instancijoje išlaidas.

Dėl prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį

24 Po to, kai 2014 m. kovo 20 d. generaliniam advokatui pateikus išvadą baigta žodinė proceso dalis, 2014 m. kovo 24 d. laišku, kurį Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. kovo 25 d., apeliantai byloje C-13/13 P paprašė atnaujinti žodinę proceso dalį.

25 Apeliantai nurodė, viena vertus, kad generalinio advokato išvados grindžiamos argumentu, dėl kurio bylos šalys nepateikė nuomonės, t. y. Reglamento Nr. 530/2008 teisėtumu ar neteisėtumu; kita vertus, jų nuomone, atsirado Teisingumo Teismo sprendimui lemiamos reikšmės turinti nauja aplinkybė, susijusi su Komisijos neveikimu ir priemonių pašalinti Reglamento Nr. 530/2008 negaliojimą lėmusią diskriminaciją nesiėmimu.

26 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 83 straipsnį Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, gali nutarti atnaujinti žodinę proceso dalį – pirmiausia, jeigu mano, kad jam nepateikta pakankamai informacijos, arba jeigu baigus žodinę proceso dalį šalis pateikė naują faktą, kuris gali būti lemiamas šiam teismui priimant sprendimą, arba jeigu nagrinėjant bylą reikia remtis argumentu, dėl kurio šalys ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnyje nurodyti suinteresuotieji asmenys nepateikė nuomonės (žr. sprendimų *Pohotovosť*, C-470/12, EU:C:2014:101, 21 punktą ir *Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company*, C-190/12, EU:C:2014:249, 20 punktą).

27 Be to, remiantis SESV 252 straipsnio antra pastraipa, generalinio advokato pareiga – viešame posėdyje visiškai nešališkai ir nepriklausomai teikti motyvuotą išvadą dėl bylų, kuriose pagal Teisingumo Teismo statutą jis turi dalyvauti. Teisingumo Teismo nesaisto nei generalinio advokato išvada, nei motyvai, kuriais ji grindžiama (Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518, 57 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

28 Nagrinėjamu atveju Teisingumo Teismas, išklausęs generalinį advokatą, mano, kad jam pateikta pakankamai informacijos sprendimui priimti, kad sprendžiant nagrinėjamas bylas nereikia vadovautis argumentais, dėl kurių šalys nepateikė nuomonės, ir kad apeliantų minima nauja aplinkybė nėra lemiama Teisingumo Teismui priimant sprendimą. Todėl reikia netenkinti prašymo atnaujinti žodinę proceso dalį.

Dėl apeliacinių skundų

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo byloje C-13/13 P

Šalių argumentai

29 Kaip pirmąjį pagrindą apeliantai byloje C-13/13 P nurodo, kad nusprendęs, jog STM neturi *locus standi*, Bendrasis Teismas iškraipė byloje esančius įrodymus. Jie mano, kad išsamiai išnagrinėjus šiuos įrodymus būtų nustatytas STM asmeninis suinteresuotumas pareikšti ieškinį, kuris leistų prašyti atskiro žalos atlyginimo.

30 Viena vertus, apeliantai byloje C-13/13 P ginčija skundžiamo sprendimo 23 punkte Bendrojo Teismo padarytos išvados, kad STM nepagrindė savo žalos, materialųjį teisingumą ir nurodo savo atsakymus raštu į du Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, iš kurių matyti, kad STM neturtinė žala siejama su žala jos narių profesinės veiklos įvaizdžiui.

31 Kita vertus, apeliantai byloje C-13/13 P neginčija skundžiamo sprendimo 24 punkte Bendrojo Teismo pateikto vertinimo, kad STM neperėmė savo narių teisės reikalauti žalos atlyginimo, tačiau pažymi, kad pagal Prancūzijos teisę STM, kaip profesinė sąjunga, vykdo bendrojo intereso funkciją, todėl yra suinteresuota veikti savo ir savo narių vardu.

32 Komisija nepritaria argumentams, kuriuos apeliantai byloje C-13/13 P nurodo prie pirmojo pagrindo. Atsiliepime į apeliacinį skundą ji pastebi, kad Bendrojo Teismo motyvuose atsispindi nenuoseklūs STM argumentai.

Teisingumo Teismo vertinimas

33 Vadovaujantis Teisingumo Teismo statuto 21 straipsniu ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsniu ieškinyje, be kita ko, turi būti nurodytas ginčo dalykas, reikalavimai ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka.

34 Neginčijama, jog tam, kad ieškinys dėl žalos atlyginimo atitiktų minėtus reikalavimus, ieškovas savo ieškinyje turi nurodyti pagrindus, kuriais ketina grįsti savo reikalavimus, visų pirma jo patirtos žalos pobūdį ir šią žalą sukėlusį veiksnį (Nutarties *TAO / AFI / Komisija*, C-322/91, EU:C:1992:495, 13 punktas).

35 Todėl bet koks prašymas atlyginti žalą, jame nenurodžius objekto ir nepateikus pagrindų, kuriais remiamasi, turi būti laikomas nepriimtinu (Sprendimo *Zuckerfabrik Schöppenstedt / Taryba*, 5/71, EU:C:1971:116, 8 ir 9 punktai).

36 Tačiau pirmojoje instancijoje pateiktame ieškinyje nebuvo nurodyta, kokią žalą STM tariamai patyrė.

37 Iš tiesų STM tariamai patirta žala nurodyta tik toje ieškinio dalyje, kurioje išdėstyti ieškovų pirmojoje instancijoje reikalavimai, ir tai padaryta pateikiant prašymą priteisti fiksuoto dydžio sumą, t. y. 30 000 eurų, kaip neturtinės žalos atlyginimą, kuri bus panaudota informacijos sklaidos tarp STM narių programai.

38 Darytina išvada, kad, kaip Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 22 punkte, STM savo ieškinyje nenurodė, viena vertus, kokią žalą, kaip įtariama, patyrė dėl elgesio, kuriuo kaltinama Komisija, ir, kita vertus, bent apytikslio šios žalos įvertinimo. Beje, tvirtinimas, kad 30 000 eurų suma bus skirta informacijos sklaidai tarp STM narių, nėra svarbi nustatant nurodomos žalos pobūdį ir dydį, nes juo paaiškinamas tik būsimas kompensacijos panaudojimas, o ne nurodomos žalos dydis.

39 Todėl STM pareikštas ieškinys dėl žalos atlyginimo bet kuriuo atveju turi būti pripažintas nepriimtinu tuo pagrindu, kad neatitinka Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte numatytų sąlygų, nesant reikalo nagrinėti, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą pripažindamas ieškinį, kiek jį pateikė STM, nepriimtinu dėl to, kad ji neturi *locus standi*.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo byloje C-12/13 P ir dėl apeliacinio skundo trečiojo ir ketvirtojo pagrindų byloje C-13/13 P

Šalių argumentai

40 Kaip trečiąjį pagrindą apeliantai byloje C-12/13 P nurodo, kad skundžiamame sprendime padaryta teisės klaida, nes Bendrasis Teismas apskritai nepripažino Sąjungos deliktinės atsakomybės be kaltės egzistavimo.

41 Trečiajame ir ketvirtajame pagrinduose, kuriuos reikia laikyti sudarančiais vieną ir tą patį pagrindą, apeliantai byloje C-13/13 P teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 82–88 punktuose nusprendė, kad nurodyta žala nėra neįprasta, nes neviršija žvejybos sektoriui būdingos ekonominės rizikos.

42 Komisija nepritaria nė vienam argumentui, nurodytam prie šių pagrindų.

Teisingumo Teismo vertinimas

43 Neginčijama, jog dabartiniu Sąjungos teisės raidos etapu valstybių narių teisinių sistemų lyginamasis nagrinėjimas neleidžia pripažinti, kad egzistuoja Sąjungos deliktinė atsakomybė dėl jos teisėtai vykdomos teisės aktų leidybos sričiai priskiriamos veiklos (žr. Sprendimo *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-120/06 P ir C-121/06 P, EU:C:2008:476, 175 ir 179 punktus).

44 Šiuo atžvilgiu Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, nes, viena vertus, rėmėsi minėta teismo praktika skundžiamo sprendimo 69–73 punktuose ir, kita vertus, skundžiamo sprendimo 76 punkte nusprendė, kad Sąjungos deliktinės atsakomybės dėl teisėto akto pagrindą reikia nagrinėti atsižvelgiant būtent į šią teismo praktiką.

45 Darytina išvada, kad apeliantų byloje C-12/13 P nurodytą trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

46 Kalbant apie apeliantų byloje C-13/13 P trečiąjį ir ketvirtąjį pagrindus, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 77–87 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo perteklinį argumentą dėl tariamo žalos neįprastumo ir ypatingumo, jei Sąjungos teisėje reikėtų pripažinti Sąjungos deliktinės atsakomybės dėl teisėto akto principą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Dorsch Consult / Taryba ir Komisija*, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 18 ir 19 punktus).

47 Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką, jei nagrinėjant apeliacinį skundą vieno iš Bendrojo Teismo nurodytų motyvų pakanka jo sprendimo rezoliucinei daliai pateisinti, trūkumai, kurių gali turėti kitas atitinkamo sprendimo motyvas, negali paveikti šios rezoliucinės dalies, taigi šiais trūkumais grindžiamas pagrindas yra nereikšmingas ir turi būti atmestas (Sprendimo *Komisija / CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, EU:C:2004:236, 68 punktas).

48 Darytina išvada, kad apeliantų byloje C-13/13 P nurodyti trečiasis ir ketvirtasis pagrindai turi būti atmesti kaip nereikšmingi, nes pateikti dėl skundžiamo sprendimo perteklinio motyvo.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo byloje C-13/13 P

Šalių argumentai

49 Kaip antrąjį pagrindą apeliantai byloje C-13/13 P nurodo, kad net priėmus Sprendimą *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) Reglamentas Nr. 530/2008 lieka iš esmės teisėtas aktas, negaliojančiu pripažintas tik iš dalies, t. y. tiek, kiek jis susijęs su įsigaliojimo data žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriams, plaukiojantiems su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava ar įregistruotiems šiose valstybėse narėse, ir Sąjungos ūkio subjektams, sudariusiems su jais sutartis.

50 Atkreipdama dėmesį į tai, kad šis pagrindas teikiamas dėl tų skundžiamo sprendimo punktų, kurie susiję su tais ieškovais pirmojoje instancijoje, kurie nepareiškė apeliacinio skundo byloje C-13/13 P, Komisija mano, kad jis yra pagrįstas, todėl Sprendimo *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) paskelbimas nėra nauja aplinkybė, kaip ji suprantama pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

51 Komisija konkrečiai nurodo, kad, viena vertus, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, pripažinęs ieškovų pirmojoje instancijoje, kurie yra apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, pateiktą Sąjungos deliktinės atsakomybės dėl neteisėto akto pagrindą priimtinu, nes, kaip matyti iš Sprendimo *AJD Tuna* (EU:C:2011:153), Teisingumo Teismas Reglamentą Nr. 530/2008 pripažino negaliojančiu tik tiek, kiek jame nustatyti draudimai su Ispanijos vėliava plaukiojantiems ar toje valstybėje narėje įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems laivams ir Sąjungos ūkio subjektams, sudariusiems su jais sutartis, įsigalioja 2008 m. birželio 23 d., o tie patys draudimai su Maltos, Graikijos, Prancūzijos, Italijos ir Kipro vėliavomis plaukiojantiems ar tose valstybėse narėse įregistruotiems gaubiamaisiais tinklais žvejojantiems seineriams ir su jais sutartis sudariusiems Sąjungos ūkio subjektams įsigalioja 2008 m. birželio 16 d., ir kad, kita vertus, ieškovams pirmojoje instancijoje niekaip neužkirsta galimybė pareikšti ieškinį dėl žalos, patirtos dėl Sąjungos neteisėto akto, atlyginimo, net jei nėra šį aktą negaliojančiu pripažįstančio sprendimo.

Teisingumo Teismo vertinimas

52 Pirmiausia dėl apeliantų byloje C-13/13 P pateikto antrojo pagrindo priimtinumo Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad kai Bendrasis Teismas sujungė dvi bylas ir priėmė vieną sprendimą, kuriame atsakoma į visus ieškinio pagrindus, šalių pateiktus vykstant procesui Bendrajame Teisme, kiekviena jų gali kritikuoti argumentus, susijusius su pagrindais, kuriuos Bendrajame Teisme nurodė tik ieškovė kitoje sujungtoje byloje (Sprendimo *ISD Polska ir kt. / Komisija*, C-369/09 P, EU:C:2011:175, 85 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

53 Nors nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas iš pradžių nagrinėjo tik vieną bylą, tai, kad vykstant rašytinei proceso daliai ieškovai buvo suskirstyti į dvi grupes, iš kurių viena, t. y. ieškovai pirmojoje instancijoje ir apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, nurodė naują pagrindą, leidžia pagal analogiją vadovautis jau minėta teismo praktika.

54 Darytina išvada, kad apeliantų byloje C-13/13 P pateiktas antrasis pagrindas, susijęs su Bendrojo Teismo atsakymu į tų ieškovų pirmojoje instancijoje, kurie yra apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, nurodytą pagrindą, yra priimtinas.

55 Antra, dėl apeliantų byloje C-13/13 P pateikto antrojo pagrindo pagrįstumo reikia priminti, kad pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrįsti teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.

56 Nagrinėjamu atveju, kaip minėta 18 punkte, po to, kai Sprendime *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) Teisingumo Teismas pripažino Reglamentą Nr. 530/2008 negaliojančiu, Bendrasis Teismas pasiūlė bylos šalims raštu pareikšti savo nuomonę dėl tokio sprendimo padarinių. Savo atsakyme ieškovai pirmojoje instancijoje, kurie yra apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, nurodė Sąjungos deliktinės atsakomybės dėl neteisėto akto pagrindą. Konkrečiai jie teigė, kad leidimas su Ispanijos vėliava plaukiojantiems žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriams tęsti žvejybą iki 2008 m. birželio 23 d., nors su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliavomis plaukiojantys žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriai turėjo nutraukti tokią veiklą 2008 m. birželio 16 d., sukėlė jiems realią ir apibrėžtą žalą, kurią sudaro nesužvejota ir neparduota jų 2008 m. kvotos dalis.

57 Iš pradžių reikia paminėti, kad skundžiamo sprendimo 48 ir 49 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, jog ieškovai pirmojoje instancijoje, kurie yra apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, nurodė ieškinyje neminėtą pagrindą, kuris dėl to buvo naujas pagrindas, kaip jis suprantamas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį.

58 Šiuo atžvilgiu dėl šio pagrindo priimtinumo skundžiamo sprendimo 53 ir 54 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad Sprendimas *AJD Tuna* (EU:C:2011:153), kurį Teisingumo Teismas paskelbė po to, kai buvo pareikštas ieškinys nagrinėjamoje byloje, turėtų būti laikomas naują pagrindą leidžiančia pateikti aplinkybe, jei tas sprendimas pakeitė reiškiant ieškinį egzistavusią teisinę situaciją. Iš tiesų Bendrasis Teismas konstatavo, kad priėmus Sprendimą *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) visas Reglamentas Nr. 530/2008 tapo negaliojantis ir nebekėlė padarinių, siejamų su teisėtumo prezumpcijos taikymu.

59 Tačiau reikia pažymėti, kad nagrinėjamu atveju Bendrojo Teismo motyvai grindžiami klaidingu Sprendimo *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) supratimu. Konkrečiai tariant, iš šio sprendimo 105–108 punktų matyti, kad iki 2008 m. birželio 23 d. atidėjusi žvejybos draudimo priemonių įsigaliojimą tik su Ispanijos vėliava plaukiojantiems žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriams, nors šis papildomas terminas nebuvo objektyviai pagrįstas, Komisija pažeidė nediskriminavimo principą. Taigi iš šio vertinimo matyti, kad Sprendime *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) atmetęs visus kitus Reglamento Nr. 530/2008 negaliojimo pagrindus Teisingumo Teismas pripažino šį reglamentą negaliojančiu tik

tiek, kiek papildoma savaitė žvejybos veiklai vykdyti suteikta su Ispanijos vėliava plaukiojantiems žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriams, tačiau patvirtino kitiems seineriams nustatyto draudimo datos, t. y. 2008 m. birželio 16 d., galiojimą.

60 Darytina išvada, kad, priešingai, nei nurodyta Bendrojo Teismo vertinime, Sprendimo *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) priėmimas, kuriuo Reglamentas Nr. 530/2008 pripažintas negaliojančiu tik tiek, kiek juo palankiau vertinti su Ispanijos vėliava plaukiojantys žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriai, nėra nauja teisinė aplinkybė, paaiškėjusi vykstant procedūrai Bendrajame Teisme. Kadangi draudimas vykdyti žvejybos veiklą liko galioti su Graikijos, Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Maltos vėliava plaukiojantiems žvejybos gaubiamaisiais tinklais seineriams, šis sprendimas tik patvirtino teisinę situaciją, kuri iš principo ieškovams pirmojoje instancijoje, kurie yra apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, buvo žinoma tuo momentu, kai jie pareiškė ieškinį.

61 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog nusprendęs, kad Sprendimo *AJD Tuna* (EU:C:2011:153) paskelbimas yra nauja teisinė aplinkybė, leidžianti vykstant procedūrai pateikti naują pagrindą, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

62 Vis dėlto būtina priminti, jog net jei Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, tačiau jo rezoliucinė dalis atrodo pagrįsta dėl kitų teisinių motyvų, toks pažeidimas negali lemti tokio sprendimo panaikinimo (šiuo klausimu žr. sprendimų *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-120/06 P ir C-121/06 P, EU:C:2008:476, 187 punktą ir *Diputación Foral de Vizcaya / Komisija*, C-465/09 P–C-470/09 P, EU:C:2011:372, 171 punktą).

63 Nors nagrinėjamu atveju pripažinęs ieškovų pirmojoje instancijoje, kurie yra apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, nurodytą Sąjungos deliktinės atsakomybės dėl neteisėto akto pagrindą priimtinu Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, ši klaida negali lemti skundžiamo sprendimo panaikinimo, nes bet kuriuo atveju skundžiamo sprendimo 55–66 punktuose Bendrasis Teismas šį pagrindą atmetė kaip nepagrįstą.

64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliantų byloje C-13/13 P nurodytą antrąjį pagrindą, nors ir pagrįstą, reikia atmesti kaip nereikšmingą (šiuo klausimu žr. sprendimų *Ojha / Komisija*, C-294/95 P, EU:C:1996:434, 52 punktą ir *FIAMM ir kt. / Taryba ir Komisija*, EU:C:2008:476, 189 punktą).

Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir antrojo pagrindų byloje C-12/13 P

Šalių argumentai

65 Kaip pirmąjį pagrindą apeliantai byloje C-12/13 P nurodo, kad nagrinėdamas Sąjungos deliktinę atsakomybę dėl neteisėto akto Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 61–66 punktuose nusprendė, kad nurodyta žala nebuvo reali ir apibrėžta.

66 Kaip antrąjį pagrindą apeliantai byloje C-12/13 P nurodo, kad vertindamas nurodytos žalos realumą ir apibrėžtumą Bendrasis Teismas taip pat padarė klaidą, nes konstatavo, kad žalą lemiantis veiksnys yra nuosavybės teisių ir laisvės vykdyti profesinę veiklą pažeidimas.

67 Komisija nurodo, kad šie pagrindai turi būti atmesti kaip nepriimtini ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

68 Reikia priminti, kad, kaip matyti iš 63 punkto, per procesą pirmojoje instancijoje pripažinęs ieškovų, kurie yra apeliacinio skundo byloje C-12/13 P pareiškėjai, nurodytą Sąjungos deliktinės atsakomybės dėl neteisėto akto pagrindą priimtinu Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.

69 Darytina išvada, kad dėl to, jog šis pagrindas turėjo būti pripažintas nepriimtinu, reikia atmesti apeliantų byloje C-12/13 P nurodytus pirmąjį ir antrąjį pagrindus kaip nereikšmingus, nes jie susiję su Bendrojo Teismo analize, atlikta nagrinėjant šį pagrindą iš esmės.

70 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia visiškai atmesti bylose C-12/13 P ir C-13/13 P apeliantų pateiktus apeliacinius skundus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

71 Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, kai apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties Reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir apeliantai pralaimėjo bylas C-12/13 P ir C-13/13 P, šie turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti bylose C-12/13 P ir C-13/13 P pateiktus apeliacinius skundus.**

2. **Priteisti iš Gérard Buono, Jean-Luc Buono, Roger Del Ponte, Serge Antoine Di Rocco, Jean Gérald Lubrano, Jean Lubrano, Jean Lucien Lubrano, Fabrice Marin ir Robert Marin bylinėjimosi išlaidas byloje C-12/13 P, o iš *Syndicat des thoniers méditerranéens*, Marc Carreno, Jean-Louis Donnarel, Jean-François Flores, Gérald Jean Lubrano, Hervé Marin, Nicolas Marin, Sébastien Marin ir Serge Antoine José Perez – bylinėjimosi išlaidas byloje C-13/13 P.**

Parašai.